U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. A.,** zast. Mgr. Barborou Barcalovou, advokátkou, se sídlem Gorazdova 11, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2014, č. j. OAM-308/ZA-ZA15-P07-2013, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 5. 2014, č. j. 29 Az 8/2014 – 19,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Barboře Barcalové, advokátce, se sídlem Gorazdova 1995/11, Praha 2, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3 400 Kč, která je splatná do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 25. 9. 2013 žádost o mezinárodní ochranu, o níž žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 14. 1. 2014, č. j. OAM-308/ZA-ZA15-P07-2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“), tak, že mu mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neudělil.

[2] Stěžovatel podal proti napadenému rozhodnutí dne 21. 1. 2014 ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) žalobu, v níž obecně vyjádřil nesouhlas s postupem žalovaného a uvedl, že další okolnosti doplní po odborné konzultaci s advokátní kanceláří a svým právním zástupcem. Krajský soud ho tedy usnesením ze dne 27. 1. 2014, č. j. 29 Az 8/2014 – 11, které nabylo právní moci dne 27. 3. 2014, vyzval k doplnění žaloby do 2 týdnů od doručení tohoto usnesení. Když stěžovatel v uvedené lhůtě ani později nijak nereagoval, krajský soud usnesením ze dne 7. 5. 2014, č. j. 29 Az 8/2014 – 19

(dále jen „napadené usnesení“), žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti napadenému usnesení podal stěžovatel kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s. V ní připustil, že krajský soud ho vyzval k doplnění žaloby, ale k tomuto doplnění mu neustanovil advokáta. Krajskému soudu přitom muselo být zřejmé, že občan Nigérie bude jen stěží sám doplňovat žalobu ve správním soudnictví. Krajský soud se tak mohl jeho žalobou zabývat podle obsahu spisového materiálu, který si měl vyžádat od žalovaného, nebo mu pro dané řízení ustanovit advokáta. Namísto toho se přiklonil k nejpohodlnějšímu řešení, a sice k odmítnutí žaloby. Stěžovatel dále uvedl, že jeho kasační stížnost nelze odmítnout pro nepřijatelnost ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s., neboť je křesťan a v rámci Nigérie operuje teroristická skupina Boko Haram, která se snaží popřít křesťanské vyznání v celé zemi. Není tak možné, aby se přestěhoval v rámci Nigérie do jiné části, kde by byl v bezpečí, protože se důvodně obává o svůj život v celé zemi. Dodal, že podaná kasační stížnost podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy, neboť nemá zprávu o tom, že by Nejvyšší správní soud žádost o mezinárodní ochranu z důvodu křesťanské víry v Nigérii již projednával.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti vyjádřil přesvědčení, že stěžovatelem podaná kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje jeho vlastní zájmy a navrhl její odmítnutí pro nepřijatelnost, případně zamítnutí pro nedůvodnost.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatel je rovněž zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou její přijatelnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost odůvodněno. Přestože by v tomto případě bylo možné kasační stížnost odmítnout bez odůvodnění, Nejvyšší správní soud nad rámec zákonného požadavku stručné odůvodnění svého usnesení připojuje.

[7] Podle § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany pro nepřijatelnost, jestliže ta svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), z něhož mimo jiné plyne, že *„[p]řesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je - kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů*

pokračování

či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů." O přijatelnou kasační stížnost se tak prakticky může jednat v případě, že se kasační stížnost týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu nebo jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, přičemž rozdílnost v judikatuře může nastat na úrovni krajských soudů i Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky řešené dosud správními soudy jednotně. Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O takové pochybení se může jednat především tehdy, nerespektoval-li krajský soud ustálenou judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu nebo krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. V této souvislosti je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že pokud by k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení, především procesního charakteru, proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby byla důvodem přijatelnosti kasační stížnosti.

[8] Stěžovatel v závěru své kasační stížnosti uvedl, že jeho kasační stížnost splňuje podmínky přijatelnosti, jelikož dle jeho názoru Nejvyšší správní soud žádost o mezinárodní ochranu z důvodu křesťanské víry v Nigérii ještě neprojednával. K tomu je třeba je uvést, že pokud byla žaloba odmítnuta (tj. nebyla splněna některá procesní a ve své podstatě formální podmínka věcné projednatelnosti žaloby) a krajský soud se jí tedy věcně ani nezabýval, Nejvyšší správní soud může přezkoumávat pouze to, zda krajský soud správně posoudil nesplnění procesních podmínek, věcný obsah žaloby přezkoumávat nemůže (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 – 65). Námitka stěžovatele poukazující na to, že by mohl být jako křesťan v Nigérii pronásledován, tedy za dané procesní situace, kdy krajský soud stěžovatelovu žalobu odmítl pro neodstranění jejích vad, nemůže ani hypoteticky založit důvod přijatelnosti jeho kasační stížnosti.

[9] Kasačními námitkami způsobilými založit přijatelnost stěžovatelovy kasační stížnosti jsou tak pouze výtky směřující proti procesnímu postupu krajského soudu. Domnívá-li se stěžovatel, že krajský soud si měl navzdory neodstranění vad žaloby vyžádat od žalovaného spisový materiál a sám posoudit důvodnost jeho žaloby, Nejvyšší správní soud konstatuje, že v otázce postupu krajského soudu při nedostatečné formulaci žalobních bodů v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu již existuje konstantní a ustálená judikatura zdejšího soudu (viz rozsudek ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 – 40, publikovaný pod č. 113/2004 Sb. NSS, rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54). Ke stěžovatelově námitce, že mu krajský soud neustanovil advokáta, lze konstatovat, že dle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovateli předseda senátu ustanovit zástupce pouze na návrh, který ovšem nebyl podán. Toto pravidlo plyne bez jakýchkoliv pochybností již ze znění citovaného zákonného

ustanovení, proto ani tato právní otázka nemůže založit důvod přijatelnosti stěžovatelovy kasační stížnosti. Pro úplnost lze dodat, že sám stěžovatel v žalobě uvedl, že žalobu doplní po konzultaci s advokátní kanceláří a jeho právním zástupcem; nic tedy nenasvědčovalo tomu, že *„Krajskému soudu v Hradci Králové muselo být zřejmé, že občan Nigérie jen stěží sám bude doplňovat žalobu ve správním soudnictví.“* Za takové situace výše popsaný postup krajského soudu nemohl vést k nezákonnému odnětí práva stěžovatele na věcné projednání jeho žaloby a tím také nemohl zasáhnout do jeho hmotněprávního postavení a založit důvod přijatelnosti jeho kasační stížnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou zdejšího soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu; ani nebylo shledáno zásadní pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyššímu správnímu soudu tudíž nezbylo než podanou kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítnout pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovateli byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2014, č. j. 2 Azs 99/2014 - 22, ustanovena k ochraně jeho zájmů ve věci zástupkyně Mgr. Barbora Barcalová, advokátka, se sídlem Gorazdova 1995/11, Praha 2. Podle § 35 odst. 8 část věty prvé za středníkem s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného advokáta stát. Podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, náleží ustanovené zástupkyni stěžovatele odměna za jeden úkon právní služby [písemné podání ve věci samé, zde konkrétně doplnění kasační stížnosti ze dne 14. 8. 2014, podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] ve výši 3100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon, celkem tedy 3400 Kč. K výplatě této částky stanovil Nejvyšší správní soud přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu